

ROMANIA
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 8843/COM/2006 DECIZIE NR. 1 /R/C

Ședința publică din 06 Martie 2006

Curtea compusă din:

- Președinte: Gabriela Bălan - președinte secție
- Florin Ștefan - judecător
- Oana Achim - judecător
- Cherghina Baltaș - grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de intimata DGFP VALCEA, cu sediul în Râșnov, județul Vâlcea, str. gen. Magheru nr. 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. 8843/2005 din 20 decembrie 2005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr. 8843/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns recurenta intimată prin consilier juridic Cătălina Ștefan și intimata contestatoare prin av. Daniela Mihai, în baza împuternicirilor de la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Reprezentantul recurente depune un număr de 9 facturi și arată că nu are alte cereri.

Reprezentanta intimatei arată că nu are cereri.

Curtea constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul.

Reprezentantul recurente susține oral motivele de recurs așa cum au fost formulate în scris. Potrivit facturilor depuse, care nu sunt într-o ordine cronologică, nu sunt completate așa cum se cere, nu este indicată societatea de la care s-a recuperat suma, sumele sunt plătite în numerar și nu prin intermediul unei bănci.

Solicită admiterea recursului, modificarea sentinței în sensul respingerii în totalitate a contestației.

Reprezentanta intimetei având cuvântul pune concluzii de respingerea recursului ca nefondat pentru motivele invocate în scris, pe care le susține oral cu cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursului de față, constată că:

La data de 15 mai 2005, SC Colmar SRL cu sediul în Rm. Vâlcea, str. Luceafărului nr.13, bl.A, sc. C, ap.1, jud. Vâlcea a solicitat instanței de contencios administrativ ca în contradictoriu cu DGFP Vâlcea să desființeze decizia nr. 13 din 24 aprilie 2005 prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva procesului verbal de control din 20 iulie 2002, ca fiind nelegală și netemeinică.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că în luna iulie 2002, Direcția Controlului Fiscal din cadrul DGFP Vâlcea, a efectuat un control stabilind obligații față de bugetul statului datorate de reclamantă în sumă de 1.019.000 lei, din care: 916.258 lei TVA și 102.742 lei majorări de întârziere.

Procesul-verbal de control încheiat la data de 20 iulie 2002 a fost contestat conform dispozițiilor OUG nr.13/2001, în vigoare la acea dată, iar prin decizia nr. 13 din 15 august 2002, DGFP Vâlcea a suspendat soluționarea contestației până la pronunțarea unei soluții definitive în dosarul penal nr. 136/P/2002 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Vâlcea.

Prin rezoluția din 25 iunie 2003 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea în dosarul nr. 136/P/2002 (fila 79-80) s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de Doagă Viorel, administrator la SC Colmar SRL. O soluție similară a dispus și Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești în dosarul nr. 68/P/2004, unde s-au desfășurat cercetări privind realitatea operațiunilor comerciale desfășurate cu reclamanta pe de o parte și SC Anitex SRL și SC Colmar SRL pe de altă parte.

În urma cercetărilor efectuate de organele penale s-a stabilit că cele două contracte de prestări servicii încheiate între SC Colmar SRL și SC Anitex SRL și SC Colmar SRL pe de altă parte au fost prestate, iar sumele de bani achitate sunt justificate.

Faptul că cei doi administratori ai SC Colmar SRL și SC Anitex SRL, respectiv Doagă Viorel și Doagă Viorel au fost trimiși în judecată și condamnați pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art.11 litera c din Legea nr.87/1994 și art.367 din Legea nr.82/1992 (a se vedea f.81-86 dosar) nu justifică obligațiile bugetare stabilite în sarcina reclamantei prin actul de control întrucât serviciile au fost prestate efectiv și ca atare, sumele plătite se justifică.

Într-o atare situație, s-a făcut dovada realității serviciilor prestate, conform contractelor încheiate, iar cumpărătorul nu poate fi tras la răspundere pentru neregulile constatate în activitatea furnizorului.

Mai mult, emiterea facturii din 29 iulie 2001, s-a făcut de către SC [redacted] SRL după ce societatea a fost declarată în stare de faliment, însă administratorului societății nu i se ridicase dreptul de administrare de către judecătorul sindic. Facturile emise au specificat contractul de prestări servicii care stipulează exact ce anume activități au fost prestate, iar completarea necorespunzătoare a unei facturi, atrage sancțiunea amenzii contravenționale și nu desființarea actului. Prin urmare, făcându-se dovada realității, serviciilor prestate, nu este datorată bugetului de stat de către reclamantă, suma de 14.016.358 lei cu titlu de TVA.

De asemenea, nu este datorată nici suma de [redacted] lei deoarece conform OUG nr.17/2000, această activitate este scutită de TVA.

Sumele menționate mai sus nefiind datorate, nu se justifică calcularea penalităților de întârziere prin neplata acestora la bugetul de stat în sumă de [redacted] lei, așa cum a dispus organul de control.

În dovedirea acțiunii s-a solicitat proba cu acte și efectuarea unei expertize contabile.

Acțiunea este introdusă în termen și s-a timbrat cu 5,7 RON taxă de timbru și 1,3 RON timbru judiciar.

Prin întâmpinarea de la filele 11-14 dosar, DGFP [redacted] a solicitat respingerea contestației formulată de reclamantă ca neîntemeiată. Astfel, se arată că susținerile contestatoarei, privitoare la debitele stabilite, nu pot fi acceptate, întrucât începând cu data de 26 iunie 2001, SC [redacted] SRL se afla în procedura falimentului (dosar nr. [redacted]/2001 al Tribunalului [redacted]-Secția comercială și de contencios administrativ) și ca atare facturile emise după această dată sunt nule.

Mai mult, facturile fiscale au valoarea totală de [redacted] lei, nu au fost completate cu toate datele prevăzute de formular și astfel nu se pot identifica denumirea serviciilor prestate, a cantităților aferente, a prețurilor, a tarifelor. De asemenea, nu se respectă o ordine cronologică a datei emiterii facturilor fiscale, fapt ce dovedește că acestea nu au fost completate la data înscrisă pe formulat și la o altă dată în funcție de necesități.

Situația este similară și în ceea ce privește facturile emise de către SC [redacted] SRL, către SC Credit Hoitse SRL, ceea ce justifică respingerea în totalitate a contestației formulate.

Prin sentința nr.791 din data de 20 decembrie 2005, Tribunalul [redacted]-Secția comercială și de contencios administrativ a admis acțiunea formulată de SC Credit Hoitse SRL [redacted] și a dispus anularea deciziei nr.25/14 aprilie 2005 (art.1) emisă de DGFP [redacted] și a procesului-verbal de [redacted] din 27.02.2005 al Direcției Controlului fiscal, în ceea ce

4
privește suma totală de 994.904.976 lei din care 994.904.976 lei TVA și 994.904.976 lei majorări de întârziere aferente.

S-a reținut în motivarea sentinței faptul că potrivit dispozițiilor art.106 alin.2 din Legea nr.64/1995 R, prin încheierea prin care se decidea intrarea în faliment, judecătorul sindic va pronunța, dizolvarea societății debitoare și va dispune ridicarea dreptului de administrare al debitorului și desemnarea unui lichidator.

În cauza dedusă judecării o astfel de măsura nu a fost luată pentru perioada la care se referă intimata și în care s-au desfășurat activitățile de prestări servicii conform contractului menționat.

La rândul său art.67 alin.1 dispune că în vederea creșterii la maxim a valorii averii debitorului, administratorul poate să mențină sau să denunțe orice contract.

Față de aceste precizări reiese că părțile au înțeles să respecte contractul de prestări servicii încheiat anterior declarării stării de faliment, cu toate consecințele pe care le prevede legea.

Completarea necorespunzătoare a unei facturi nu atrage desființarea actului, legea prevăzând aplicarea de sancțiuni contravenționale pentru această împrejurare.

În ce privește suma de 274.712.559 lei, reprezentând TVA aferent comisionului pentru sumele împrumutate, această sumă a fost stabilită de organul de control fără a se ține seama de OUG nr.17/2000, care în art.6, dispune că sunt scutite de TVA casele de economii și fondurile de plasament, casele de ajutor reciproc, cooperativele de credit și alte societăți de credit, casele de schimb valutar.

Clasificarea CAEN pentru cod 6522 include și intermedierea financiară, respectiv serviciile de credit garantat, credite pentru persoane particulare, amanet, etc.

Referitor la majorările de întârziere, aferentă TVA în sumă de 994.904.976 lei, având în vedere că sunt accesorii ale debitului calculat greșit de organul de control fiscal, nu sunt datorate.

Împotriva sentinței, în termen legal, a formulat recurs intimata DGFP invocând-o criticând-o pentru motive ce se încadrează în dispozițiile art.304 pct.8 și 9 Cod proc.civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că:

-instanța de fond nu a ținut cont de faptul că începând cu 26.06.2001, SC ANULUI SRL se află în procedura falimentului;

-nu s-a avut în vedere că documentele în cauză nu îndeplinesc calitatea de document justificativ pentru a fi înregistrat în contabilitate. În condițiile în care lipsesc datele elementare, referitoare la denumirea serviciilor prestate, a prețurilor și tarifelor, instanța nu avea argumente să constate că

-nu are suport considerentul că facturile sunt dovada realității operațiunilor desfășurate și prin prisma faptului că ele aparțin unui alt agent economic, fiind aprovizionate în numele SC [redacted] SRL;

-instanța trebuia să țină cont de constatările din actul de control prin care s-a consumat faptul că nu s-au identificat documente cu caracter justificativ din care să reiasă natura serviciilor, operațiuni ce ar fi fost desfășurate, contracte încheiate, etc.

-instanța se contrazice în considerente, cu constatările din dosarul penal, respectiv instanța reține că toate operațiunile financiare au fost înregistrate în evidențele contabile, în condițiile în care în dosarul penal se concluzionează că „facturile nu au fost înregistrate în evidențele contabile și nu s-a raportat tva-ul și impozitul pe profit datorate bugetului de stat”.

Examinând recursul prin prisma criticilor formulate se rețin următoarele:

Prin procesul-verbal de control din data de 20.07.2002, organele de control fiscal au stabilit obligații față de bugetul statului datorate de reclamantă în suma de 1.639.101.967 lei din care 1.116.250 lei TVA, 80.088.718 lei majorări de întârziere.

Procesul-verbal de control a fost contestat conform dispozițiilor art.OUG nr.13/2001, în vigoare la acea dată, iar prin decizia nr.53/15.08.2002, DGFP Vâlcea a suspendat soluționarea contestației până la pronunțarea unei soluții definitive în dosarul penal nr.806/P/2002 al Parchetului de pe lângă Tribunalul [redacted].

Prin rezoluția din 25.06.2003, Parchetul de pe lângă Tribunalul [redacted] în dosarul nr.806/P/2002 a dispus neînceperea urmăririi penale față de [redacted], administrator al SC [redacted] SRL.

Aceeași soluție a pronunțat și parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, în dosarul nr.68/P/2004, unde au fost verificate operațiunile comerciale desfășurate de reclamantă pe de o parte și SC [redacted] SRL și SC [redacted] SRL pe de altă parte.

Din cercetările efectuate de procuror a rezultat că numitul [redacted] Ion a încheiat un act pe prestări servicii cu SC [redacted] SA la data de 20.03.2000, prin care se obliga în principal să identifice bunurile, sumele și valorile aparținând debitorilor acestuia din urmă, în vederea executării silite, în schimbul unui comision de 20% din valoarea debitelor încasate.

La rândul său reclamanta a încheiat contract de prestări servicii având același obiect cu SC [redacted] SRL Rm. Vâlcea și SC [redacted] SRL Rm. Vâlcea acordându-se un comision de 15%.

Serviciile au fost prestate de către cele trei societăți, în acest sens fiind încheiate rapoarte, iar plata dintre SC [redacted] SRL și SC [redacted] SRL și SC [redacted] SRL pe de altă parte s-a efectuat în numerar conform

Soluționând contestația DGFP nr. 8843/2005 prin decizia nr. 791/2004, o respinge ca neîntemeiată pentru suma de 994.004,376 lei din care 744.816,258 lei TVA și 249.188,118 lei majorări de întârziere.

Decizia a fost atacată în instanță, care a admis acțiunea prin sentința nr. 791/2005.

Contestația petentei SC Credit House SRL este întemeiată în parte respectiv pentru suma de 777.123,69 lei, reprezentând TVA aferentă comisionului încasat din activitatea de amanet, activitate ce beneficiază de scutirea de TVA, aferentă comisionului, conform dispozițiilor art.6 din OUG nr.17/2000.

În ce privește suma de 1.665.000 lei, reprezentând TVA înscrisă pe facturile emise de SC ... SRL și SC ... SRL, facturi ce au ca obiect prestări servicii, aceasta nu poate fi dedusă atâta timp cât în cuprinsul facturilor respective nu este menționată natura serviciilor, prețurile sau tarifele aplicate, arătându-se doar generic că serviciile s-au prestat în baza contractului nr.101/2000.

În aceste împrejurări organele de control au apreciat în mod corect faptul că nu se poate verifica realitate a operațiunilor desfășurate.

Potrivit disp.art.19 din OG nr.17/2000, pentru efectuarea dreptului de deducere a TVA aferent intrărilor, contribuabilii sunt obligați să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de contribuabili, înregistrați ca plătitori de TVA sau să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acestora.

Cum în cauză nu se poate aplica nici una din cele două ipoteze, contestația este neîntemeiată sub acest aspect pentru suma de 1.665.000 lei, la care se adaugă majorările de întârziere aferente TVA în quantum de ... lei.

În consecință, recursul DGFP nr. 8843/2005 este întemeiat urmând a fi admis și în temeiul disp. art.312 alin.2 Cod proc.civilă, va fi modificată în parte sentința în sensul că vor fi anulate actele administrative numai pentru suma de 777.123,69 lei, reprezentând TVA aferentă comisionului din activitatea de comerț, menținându-se pentru sumele de 1.665.000 lei și 249.188,118 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul declarat de intimata DGFP nr. 8843/2005, cu sediul în ... Vâlcea, str. gen. ... nr. 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. 791 din 20 decembrie 2005, pronunțată de Tribunalul ... - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr.8843/2005, intimat-contestator fiind SC Credit House SRL ...

Modifică în parte sentința, în sensul că anulează actele administrative numai pentru suma de 4712.369 lei, menținându-le pentru sumele de 200 lei și 3718 lei.

Irevocabilă.pronunțată în ședință publică, astăzi 3 martie 2006, la Cureta de Apel Pitești-Secția comercială și de contencios administrativ.

G.C.

D.S.

C.A.

Grefier,

Red.D.S.
Dact.RDH
4ex/3.04.2006
jud.fond Gh. Bonciu